*איכא דנפקא ליה מהכא ואיכא דנפקא ליה מהכא (א) מה חטאת א] מתקדשת בבלוע אף כל מתקדשת בבלוע. אשם מה אשם אין שפיר ושליא קדוש בו אף כל אין שפיר ושליא קדוש בו - קסבר *וולדות קדשים בהווייתן הן קדושים ודנין *אפשר משאי אפשר. מלואים מה מלואים מותריהן בשריפה ואין בעלי חיים במותריהן אף כל מותריהן בשריפה ואין בעלי חיים במותריהן. שלמים *מה שלמים מפגלין ומתפגלין אף כל מפגלין ומתפגלין, במתניתא תנא משמיה דר"ע *מנחה מה מנחה ב] מתקדשת בבלוע אף כל מתקדשת בבלוע *ג ואיצטריך למכתב מנחה ואיצטריך למכתב חטאת דאי אשמעינן מנחה דאיידי דרכיכא מיבלעא אבל חטאת אימא לא ואי אשמעינן חטאת *משום דקריר אבל מנחה אימא לא, צריכא: חטאת *מה חטאת אינה באה אלא מן החולין וביום ובידו הימנית אף כל אינה באה אלא מן החולין וביום ובידו הימנית ד וחטאת *מנלן אמר רב חסדא אמר קרא ה והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו משלו ולא משל ציבור ולא משל מעשר, ביום מביום צוותו נפקא, *בידו הימנית מדרבה בר בר חנה נפקא *דאמר רבה בר בר חנה אמר ר"ל כל מקום שנאמר אצבע וכהונה אינו אלא ימין, בידו נסבה ואיבעית אימא סבר לה כר"ש *דאמר אצבע לא בעיא כהונה כהונה בעיא אצבע. אשם *מה אשם ו עצמותיו מותרין אף כל עצמותיו מותרין. אמר רבא פשיטא לי

דם

תורה אור

מה שלמים מפגלין ומתפגלין הא נמי תילף משלמים דהתם (ב) נמי שלמים בסיני הוו: *אלא סכין. לשחיטה לאפוקי צור וקנה דכלי שרת בעינן ג]: מפני מה. הי מינייהו יליף ד] לאכול לזכרי כהונה ממנחה: בקדשים מפלגנו. בויקרא קרא כתיב ה] וקדש יהיה לך דכתיב בסיפיה דקרא יתירא הוא למילף שלמי ציבור ו] וכבשי עצרת דכתיב בהו קדש יהיו לה' לכהן*: **מה חטאת מקדש בבלוע כו'.** ואף על גב דבמנחה נמי כתיב (ויקרא ו) כל אשר יגע בה יקדש דמקדשת בבלוע אצטריך לאקושינהו לחטאת דממנחה לא מצי ילפי דאיכא למימר לא איתקיש למנחה אלא לענין זכרי כהונה אבל לענין בלוע דמנחה דוקא דרכיכא (ג) ומיבלע אבל שאר קדשים לא: **מה אשם אין שפיר ושליא קדוש.** ז] דהא זכר הוא ואין לך לומר בחלב ושתי כליות שלו שאף של שליא שבמעיו משמע אף הבאים נקבות כגון חטאת ושלמים אין שפיר ושליא קדוש בהן ואין חלב ושתי הכליות של שליל שבמעיהן קריבין, ומעולה לא ה"ל למילף דכליל היא (ד) ואף כל ח] שאין שפיר ושליא קדוש בו לא מצי למימר דלאו לעולה מדמית להו שהרי אף שאר הבשר אינו קרב; ואכילת זכרי כהונה לא יליף מחטאת ואשם כדיליף ממנחה דתקשה לך אמאי אקשינהו למנחה נילפו זבחי שלמי ציבור מאשם וחטאת משום דכתיב בתרוייהו גבי אכילת זכרים הוא ט] קדש קדשים הוא הלכך מאשם לא מצי ילפי אי לאו מהיקשא דמנחה: **וולדות בהמות קדשים בהוייתן הן קדושים.** כשנולדים הן קדושים ולא במעי אמן *וגמרי מאשם: **ודנין אפשר משאי אפשר.** נקבות מזכרים, ולגמרי לא מצי *למעוטינהו י] מקדשים להקריבם דכתיב רק קדשיך אשר יהיו לך ואמר מר בבכורות (דף יד:) רק קדשיך אלו התמורות, אשר יהיו לך אלו הוולדות, ומאשם גמרינן דבמעי אמן מיהא לא קדשי אלא בהוייתן כדכתיב אשר יהיו: **מה מלואים מותריהן בשריפה.** ולא היו בעלי חיים במותריהן דמלואים שהרי קרבן צבור היו ולא הופרשו שנים לאחריות וגם לא אבד אחד מהם והפריש אחר תחתיו ונמצא הראשון: **אף כל הקדשים** יא] **מותריהן בשריפה ואין בעלי חיים במותריהן.** שאם היו בעלי חיים במותריהן כגון יחיד שהפריש שני קרבנות לאחריות חובתו שאם יאבד האחד יתכפר בשני או אם הפריש קרבן ואבד והפריש אחר תחתיו ונמצא הראשון והקריב את יב] האחד מהן ואת השני נותר אין נותר זה בשריפה כדין נותר של מילואים: יג] **מפגלים.** את הנסכים שאם חישב בזבח אף הנסכים מפוגלין ומש"ה יליף משלמים דעיקר פיגול יד] כתיב בהו: **דקריר.** טריסטטרי"ש בלע"ז מתוך שהבשר עב נכנס בתוכו השומן בעומקו: **חטאת.** באה ביום דכתיב טו] (ביום) בכפר יוה"כ (ויקרא טז) כי ביום הזה יכפר עליכם: **ובידו הימנית.** דכתיב טז] אצבע וכהונה ואמר מר לעיל (דף כד:) כ"מ שנאמר אצבע וכהונה אינו אלא ימין: **מדרבה בר בר חנה נפקא כו'.** וקס"ד או אצבע או כהונה ואין לך בכל אלו שלא נאמר כהן בהקרבתן: **כר"ש.** בפ"ב (שם) כהונה בעי אצבע ובחטאת תרווייהו כתיבי ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו: **מה אשם עצמותיו מותרין.** לעשות מהן כלים אני שמעתי שהרי נאכל לכהנים, ונותר בעצמות לא שייך אלא בדבר הנאכל: **אף כל.** ואפי' עולה ומיבעי (ה) לי הא נמי מחטאת הוה מצי יז] יליף ונראה בעיני דמלו יהיה יתירא נפקא ליה באשם דכתיב ביה (שם ז) לכהן יח] לו יהיה:

דם

איכא דנפקא ליה מהכא כו'. עוד יש תנא שלישי בפרק איזהו מקומן (לעיל דף נה.) דאמר אלא היקשא למאי אתא מה חטאת לזכרי כהונה אף זבחי שלמי ציבור לזכרי כהונה והא דלא מייתי לה הכא משום דסוגיא דשמעתא היא ולא משכח לה ברייתא בהדיא:

מה חטאת מקדשת בבלוע כו'. הא דאמרינן בפרק גיד הנשה (חולין דף צח:) לא נצרכה [אלא] לטעם כעיקר דבקדשים אסור והכא שרי [ופריך] ולינמר מינה גלי רחמנא גבי חטאת כל אשר יגע בבשרה יקדש משמע דפשיטא ליה דשאר קדשים ילפינן מחטאת היינו מהיקשא דהכא:

אף כל אין שפיר ושליא קדוש בו. פירש בקונטרס ואין חלב ושתי כליות של שליל שבמעיה קריבין וקשה דהוה ליה לתנא לפרושי חלב וכליות של שפיר ושליא כמו שילהי בהמה המקשה (חולין דף עה.): הג"ה ועוד דמשמע מתוך פירושו דדוקא חלב ושתי כליות הוא דאין קדושין ליקרב אבל הוולדות גופן קדושין הן וא"א לומר כן דתניא תמורה (דף יח.) השוחט את החטאת ומצא בה בן ד' נאכל לכל אדם ובכל מקום ולעולם ומוקי לה יט] למאן דאית ליה בהווייתן הן קדושין בריש כילד מערימין (שם דף כה:) דהן עצמן חולין במעי אמן ונראה לפרש דלענין חולין גמורין קא יליף דשפיר ושליא הנמצא בבטן חטאת לאחר שחיטה אינן קדושין כלל ומהכא אית ליה ולדות קדשים בהווייתן הן קדושין' והא דתניא כ] בברייתא בהמה המקשה (חולין דף עה.) מה חלב ושתי כליות האמורין באשם מוצא מכלל שליל אף כל מוצא מכלל שליל ההוא תנא סבר במעי אמן קדושין ולכך איצטריך קרא למעוטי חלב ושתי כליות מהקרבה ולפי מה שפירשתי לא אתי שפיר הא דלא יליף מעולה כמו לפי' הקונטרס: **מה** שלמים מפגלין כו'. לעיל בסוף פרק ב' (דף כח:) איכא תנא דדריש לה מדכתיב ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו מה שלמים מפגלים ומתפגלין כו' וכן בפרק ב"ש (לעיל דף מד.) דדריש לה נמי מההוא קרא מה שלמים מיוחדין שיש להם מתירין בין לאדם בין למזבח מפגלין ומתפגלין פי' בקונטרס מפגלין את הנסכים אם חישב בזבח ובחנם דחק דהוה מצי למימר שהדם מפגל את הבשר והבשר עצמו מתפגל: **מה** חטאת אינה באה אלא מן החולין כו'. תרתי דריש מחטאת דלכבר דרש נמי מה חטאת מקדשת בבלוע: **בידי** נסבה ואי בעית אימא סבר לה כר"ש כו'. הכא מסיק להני תרי שינויי אבל בסוף התודה (מנחות דף פא.) משני בידי נסבה לחודיה ובפ"ק דחולין (דף כב.) משני כהונה בעיא אצבע כו' ותו לא *ונראה דלמאן דאמר לעיל (דף נ.) דבר הלמד בג"ש אינו חוזר ומלמד בהיקש נ"ל הכא *(ובפ"ק דחולין) כדי נסבה דאצבע דחטאת גופיה ילפינן בג"ש דמצורע דהיינו ימין לעיל בפ' ב' (דף כד:) ובפ"ק דמנחות (דף י.) ואם כן כא] לא מצינו למילף בהיקש שאר קרבנות מחטאת: **מה** אשם עצמותיו מותרין כו'. פי' בקונטרס לעשות מהם כלים אני שמעתי באשם פשוט לו שעצמותיו מותרין שהרי נאכל לכהנים ונותר בעצמות לא שייך אלא בדבר הנאכל אף כל ואפילו עולה ומיבעי לי הא נמי מחטאת הוה מצי יליף ונראה בעיני דמלו יהיה יתירא נפקא ליה באשם דכתיב ביה לכהן אשר יכפר בו לו יהיה כך פי' בקונטרס והשתא לפירוש רבותיו דמסברא ידע דעצמות מותרין בכל קדשים הנאכלין ולא אצטריך היקשא אלא להתיר עצמות עולה קשה משלמים או משאר קדשים הנאכלין ילוף ולמה איכתוב אשם ועוד דבפרק המזבח מקדש (לעיל דף פו.) דריש מג"ש נאמר באשם לו יהיה ונאמר בעולה לו יהיה וקאמר דמופני מה אשם עצמותיו מותרין אף עולה כו' והשתא תיפוק ליה מהיקשא דהכא ול"ל ג"ש כיון דלא איצטריכא היקשא דהכא אלא לאגמורי בעולה ויש לומר כיון דשאר קרבנות צריכי כל חד למלתיה כדמפרש הכא לא מצי יליף מינייהו דבר אחר שאינו נ"ל בכל הקדשים רק בעולה וכי האי גוונא פירשנו לעיל (דף לז:) גבי מנחה דילפינן מיניה זכרי כהונה ולא ילפינן מחטאת ואשם ולפי' זה האי תנא לית ליה דרשא דשפיר ושליא

סט א מיי' פט"ו מהל' מעה"ק הלכה טו:

ע ב מיי' פ"ד מהל' מעה"ק הלכה א:

עא ג מיי' פ"ט מהלכות ביאת מקדש הל' יח:

עב ד מיי' פ"י מהל' מעה"ק הלכה י:

שייך לעיל

מנחות פג.

פ"ל שייך לעיל

[לקמן קיד. וש"נ]

[סוכה נ: יבמות מו. סא: הוריות ו: מנחות יט. פג. תמורה טז: יח: נדה לז:]

*ויקרא ח:לב (במילואים) - והנותר בבשר ובלחם באש תשרופו

[מנחות פג.] לעיל כח:

מנחות פג. כל הסוגיא

*אחרי הסוגריים ממשיכה התלמוד של רש"י. בתוך הסוגריים הגמ' מספרת הצורך לזמוד דין בליעה ממנחה ומחטאת

[ע"ש במנחות]

[עי' תוספות לעיל נ. ד"ה אם]

רש"י ד"ה חטאת - כי ביום הזה יכפר עליכם (ויקרא טז:ל)

יומא ג: חולין כב.

מנחות פג.

[ר"ס ה. וש"נ]

וגמרי מאשם ודנין סד"א נ"ק

נ"א למעוטינהו מקדושתן מלהקריב דכתיב כו' נ"ק

[ועי' תוס' סנהדרין סט. ד"ה ילא]

נ"ל ובסוף התודה

◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' מה חטאת מקדשת בבלוע אף כל מקדשת: (ב) רש"י ד"ה (בעמוד הקודם) ויסם באגנות וכו' לקמן במשנתין מה שלמים וכו' תילף משלמים דהתם בסיני שלמים נמי הוו הס"ד ואח"כ מ"ה אלא סכין: (ג) ד"ה מה חטאת וכו' מיבלע כצ"ל ואות ג' נמחק: (ד) ד"ה מה אשם וכו' לא ה"ל למילף דכליל היא ולא מצינן למימר אף כל שאין שפיר ושליא קדוש בו דלאו לעולה וכו' גבי אכילת זכרים קדשי קדשים הוא אבל שלמים קדשים קלים היא הילכך מאשם: (ה) ד"ה אף כל ואפילו עולה ומיבעי לן הא מחטאת נמי הוה מצי נ"ב על פסק זה דשמעתין כנ"ל:

גליון הש"ס

גמ' דקריר. לשון זה ג"כ לעיל דף עט ע"ב:

◆

שיטה מקובצת

א] חטאת מקדשת בבלוע אף כל מקדשת בבלוע: ב] מנחה מקדשת בבלוע אף כל מקדשת בבלוע: ג] בעינן הס"ד ומה"ד אף כל אין נאכלים אלא לזכרי כהונה ושלמים. דהאי קרא בכבשי עצרת קאי דקדשי קדשים נינהו ככל הכתובים במקרא זה הס"ד: ד] יליף לאכול לזכרי: ה] כתיב ואע"ג דזבחי שלמי ציבור לא כתיב התם אפ"ה וקדש: ו] ציבור דהיינו כבשי עצרת: ז] קדוש בו. דהא: ח] כל אין שפיר: ט] הוא קדש קדשים הוא: י] למעוטינהו מקדושה והקרבה דכתיב רק קדשיך: יא] הקדשים מותר בשרן בשרפה: יב] את אחד מהן: יג] מפגלין ס"א מפגלין את הלחם דהא בכבשי עצרת כתיב שאם חשב בזבח אף הלחם מפוגל אף כל שבא דבר אחר עמו הזבח מפגלו כגון איל נזיר שהוא טעון לחם וכן תודה ומשום הכי יליף משלמים משום דעיקר פיגול בהו כתיבי: יד] פיגול בהו כתיב: טו] תיבת ביום נמחק: טז] דכתיב ביה אצבע: יז] מצי למילף ונראה: יח] לכהן אשר יכפר בו לו יהיה: יט] לה כמאן דאית: כ] דתניא בברייתא בפ' בהמה המקשה: כא] וא"כ הכי מצינו ותיבת לא ל"ש: